

hvorledes Omkostningerne skulde fordeles. Naar man vil sætte sig noget ind i de Forhandlinger, der ere gaaede forud for denne Sags legislative Behandling, forekommer det mig at være indlysende, at det vilde være Lant at vedtage en Lov uden samtidig dermed at sørge for bestemte, paalidelige Midler til dens Overholdelse; og jeg beder fastholdt, at Omkostningerne, som den ærede Landsthingsmand ogsaa selv erkjender, ikke ere betydelige. Her er ikke Spørgsmaal om nye Embedsmænds Udnævnelse i Døds, egentlige og sande Betydning; selv om det virkelig var Tilfældet, vilde jeg især ikke ansee det som noget afgjørende Modargument, men her er kun Spørgsmaal om Ansættelse af Betjente. Den ærede Landsthingsmand meente, at dette Maskineri ikke vilde virke længere frem i Tiden. Lad os da først prøve, hvorledes det vil virke i de Aar, hvori han selv troer, at det vil kunne virke, og dernæst undersøge, om det skulde være sandt, at det vilde virke svagere, naar det blev ældre; det pleier ikke at være Tilfældet med en fornuftig Administration, at den virker svagere, naar den faaer mere Svulst. Men lad os, som sagt, see; det er allerede store Ting, at den ærede Landsthingsmand erkjender, at det vil kunne virke i de første Aar.

Drejer: Jeg har været i Tvivl om, hvorvidt det kunde antages, at den Control, som efter det foreliggende Forslag agtes indrettet, virkelig vilde kunne opfylde sin Bestemmelse, og af Hensyn dertil har jeg fremdeles maattet betvivle Hensigtsmæssigheden af de Omkostninger, der ville fremkomme ved denne Control. Smidertid har det beroliget mig noget, at den ærede Minister bestemt har udtalt, at han havde Haab om, at denne Control vilde afgive et paalideligt Værn mod Overtrædelse af Lovens hensigtsmæssige Bestemmelser om Fiskeriet; da jeg derhos af personlig Erfaring kan bekræfte, at den Control, der hidtil har bestaaet, er af saagodtsom ingen Betydning, troer jeg ikke at burde lade mig afholde fra at give min Stemme til den Bestemmelse, hvorom her er Tale.

Lüttichau: Dersom det virkelig er saa nødvendigt for Fiskeriet i Limfjorden at ansætte disse forskjellige Bestillingsmænd, maa jeg tillade mig at spørge, hvorfor skulle vi da ikke have en saadan Control i andre Fjorde, hvor der drives Fiskeri, der afgiver større Indtægter end det i Limfjorden? Dette er en Begyndelse; det er en Begyndelse til at indrette Control maaffee rundt omkring i hele Landet. Det er et Princip, jeg finder i høieste Maade urigtigt. Lad de Beboere, som have Grunde, der stode til Limfjorden, selv vaage over, at deres Fiskeri ikke bliver misbrugt; det er deres egen Fordeel, og det er deres eget Tab, naar det ikke skeer. Jeg maa vedblivende være af den Formening, at det er uheldigt at komme ind paa den Maade at behandle dette Fiskeri paa; det er en altfor stor Udgift at anvende paa Noget, som ingen Indtægt bringer. Naar den høitærede Minister har meent, at Afstemningen i det andet Thing kun gif ud paa, at der var forskellige Meninger om, hvem der skulle betale Udgifterne, saa er jeg fuldkommen overtydet om, at der har ogsaa der yttret sig Meninger mod Controlen i Almindelighed, men hver mange af dem, der have stemt mod Paragraphen, der have været for eller imod Controlen, det kan jeg ikke opgive. Ved den første Behandling af denne Sag yttrede den høitærede Minister til en Bemærkning, som jeg fremsførte, om at Monarchiet havde en Indtægt af Limfjordsfiskeriet, at det var en Sag, der var ham uvedkommende. Jeg mener dog, at, naar det er bitterligt, at Monarchiet har en Indtægt af Limfjordsfiskeriet, kan det ikke være Kongerigets Indenrigsminister uvedkommende, hvor den Indtægt gaaer hen, eller hvo der skal betale Opsynet med, at denne Indtægt kommer ind.

Indenrigsministeren: Det Stodte er fuldkomment rigtigt, men derom har Spørgsmaalet heller slet ikke været; men jeg gjentaager, at Domaineforholdet i denne Henseende er med Hensyn til denne Lov mig ganske uvedkommende. Det hele Spørgsmaal, mener jeg, ligger fuldstændigt udenfor denne Sag, og jeg skal saameget mindre komme ind derpaa, som